

NEHİRLERİN DÖKÜLDÜĞÜ YERLER

Allah (c.c) şöyle buyurmuştur: “Birinin suyu tatlı ve susuzluğu giderici, diğerinki tuzlu ve acı iki denizi salıveren ve aralarına bir engel, aşılmaz bir sınır koyan O'dur.” (Furkan 25/ 53)

Allah (c.c) şöyle buyurmuştur: “Birinin suyu tatlı ve susuzluğu giderici, diğerinki tuzlu ve acı iki denizi salıveren ve aralarına bir engel, aşılmaz bir sınır koyan O'dur.” (Furkan 25/ 53)

BİLİMSEL GERÇEK:

18. yüzyılda deniz bilimleriyle ilgili olarak ortaya çıkan ilk kitap, içerdiği bilgiler açısından oldukça ilkeldi. Daha sonra Challenger isimli İngiliz gemisi dünya çevresinde 1872 den 1876'ya kadar süren yolculuğunu yapınca okyanus bilimi modern bilimler arasında yerini almaya başladı. Sonraları denizleri keşfetme amaçlı geziler art arda geldi. 20 yüzyılın sonunda uydular ve uzaktan fotoğraflama vasıtalarıyla insanın denizleri tanıyacağı hususunda ümitler çoğaldı. Nehirlerin ve denizlerin buluşma bölgelerinin birçoğunun taranması sonucunda araştırmacılar nehirlerin dökülme bölgesinin doğal ve biyolojik özelliklerinde nehirde ve denizden farklı bir çevre olduğunu keşfettiler. Denizdeki med-cezire ve nehrin taşması yahut suyunun çekilmesine bağlı olarak suların denizle nehir arasında iç içe geçmesine ve hareketliliğine rağmen durum böyledir. Adeta suyun döküldüğü çevreyi, nehir çevresinden ve deniz çevresinden ayıran bir perde vardır. Bu perde, karışma etkenlerinin en güçlülerinden sayılan med-cezir, suların taşması ve çekilmesi gibi karışma etkenlerine rağmen bölgenin seçkin özelliklerini korumaktadır. Bu üç çevre, içlerinde yaşayan canlı varlıklara göre tasnif edildiğinde dökülme bölgesinin içerisinde yaşayan canlıların çoğu için özel bir bölge olduğu, zira bu canlıların ancak belli özelliklere sahip dökülme bölgesinde yaşayabildikleri görülür. Bu bölge denizde ve nehirde yaşayan çoğu canlılar için de yasak bölgedir. Bu canlılar buraya girdiklerinde özelliklerinin değişikliğinden ötürü ölürlür.

KONUNUN MÛCİZEVÎ YÖNÜ:

Birikmiş her su –Arapçada- deniz diye adlandırılabilir. Tatlı ve susuzluğu gideren deniz, nehirdir. Tuzlu ve acı veya çok tuzlu deniz ise okyanus, yahut tuzlu denizdir. Dökülme bölgesindeki su ikisinden de farklıdır. Çünkü tuzluluk ve tatlılık arası bir karışımdır. Ne tatlı, susuzluğu gideren, ne de tuzlu ve acı niteliği onun için geçerli değildir. İşte bu niteliklerle üç su kütesinin nehir suyu, deniz suyu ve aralarında bulunan dökülme bölgesindeki suyun sınırları belirlenmiştir. Aradaki su, ayet-i kerîmede, denizin tuzluluk özelliğinin nehri etkilemesine yahut nehrin tatlılığının denizi etkilemesine mani bir engel yahut perde olarak nitelendirilmiştir. Dökülme çevresi, içerisindeki canlılara özel, dışında –nehirde veya denizde- yaşayanlara ise yasak olma hususiyetine sahiptir. Bu ise üç çevrenin doğal özellikler ve barındırdıkları canlılar itibarıyla birbirlerinden farklı oldukları anlamına gelir.

Deniz bilimlerindeki tarihi gelişim 1400 yıl öncesinde denizlerle ilgili kesin bilgilerin var olmadığına tanıklık etmektedir. Buna rağmen Kur'ân-ı Kerîm nehirlerin dökülme bölgelerini dakik bir şekilde nitelemiş, doğal ve biyolojik özellikleri itibarıyla nehir ve deniz çevresinden

farklı bir çevre olduklarını belirtmiştir. Suların iç içe girmeleri ve sürekli deniz yönünde hareket etmelerine rağmen bu özelliklerinin değişmediğini ortaya çıkarmıştır. Her şeyi bilgisiyle çevreleyen Allah (c.c) katından olmasaydı teknoloji ve bilimsel araçlar olmaksızın Kur'ân'da bu bilgilerin varlığı nasıl mümkün olabilirdi?